

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabonim of the Raanana Kollel
Bo 5784

Wishing a speedy recovery to those injured in the Ra'anana terror attack

Issue 14

Hashem comes to Moshe just before the tenth and final plague and instructs Moshe to command the people to circumcise themselves and to offer a sheep as a Pesach offering.

The medrash explains that the time for redemption had come but the Jewish people were naked of mitzvot. They did not possess the spiritual currency that they needed in order to earn their salvation.

Hashem told Moshe that the people will need to fulfill two mitzvot that involved blood. The blood of circumcision and the blood of the Pesach lamb.

Both of these mitzvot were not easy for them to fulfill. For adults to circumcise themselves without any anesthesia or medical supplies would be painful and even perhaps dangerous. Likewise, the slaughtering of the lamb in front of the eyes of the Egyptians, knowing that the Egyptians worshipped the lamb as a god, was also fraught with danger.

Hashem was not trying to make things difficult for them, but He knew in His infinite wisdom that the sacrifice that these two mitzvot demanded, was exactly what was needed for them to deserve redemption.

The medrash explains that they did not want to do either of these mitzvot, for they were afraid. So Hashem placed the smell of Gan Eden, a scent of Heaven, onto Moshe's lamb, and He instructed the winds to carry the intoxicating scent to every single one of the Jewish people. Upon smelling this wonderful scent, they came to Moshe and begged him for some of his meat. Moshe replied that they must circumcise themselves and then slaughter their own lamb if they wish to experience the taste of heaven on earth.

It was only because they were enticed, that they agreed to perform these two mitzvot. Although both of these mitzvot were performed with ulterior motives and not for the sake of Hashem, nonetheless, they provided the power that was needed to grant them redemption. We see an amazing thing from here. Even a mitzvah that is performed in a less than optimal way, is extremely powerful in the eyes of Hashem.

The problem is that there is a Zohar which claims that Hashem only accepts mitzvot that are done with proper intent and with the right amount of fear and love of Hashem. A mitzvah that is done half heartedly or without concentration, is too weak to reach the Heavenly throne of Hashem.

If so, how could the fulfillment of circumcision and the offering of the Pesach lamb, which were weakened by their less than sincere motives, have achieved so much?

The Chafetz Chaim answers with the following story. It was before World War I that a baker came to the Chafetz Chaim complaining that he made little money because most of his breads were rejected by his clientele, based on the grounds that some were over baked, some under baked, etc. People were so choosy and they only bought a fraction of his supply. Soon after the war broke out and everyone was suffering, the Chafetz Chaim found the baker overjoyed! The baker told him that because of the lack of food during the war, people bought every last item he had in stock. No one complained or was choosy about the quality of the bread. They were lucky to buy anything at all and he sold out everyday, earning him a huge profit.

The Chafetz Chaim said that in the times of the Zohar, with giants such as Rabbi Shimon bar Yochai, Hashem could afford to be choosy about the mitzvot He was willing to accept. They needed to be near perfect. However, in Egypt, they were on such a low level of spirituality, that any mitzvah, even a deficient one, was eagerly snatched up by Hashem. This is why Hashem accepted their mitzvot with such enthusiasm.

So too now, in the middle of this tragic war, with so much loss of Jewish life, many of us ask ourselves how our simple mitzvot, our feeble attempts to daven, to pray with intent, our few minutes of Torah study, can really make a difference.

The answer is that we are living in such dark times, like the darkness of Egypt, that even our weak mitzvot can give off a powerful light! When a fire is raging, we don't insist on using purified water or Neviot, any water will do. In times like these, let's not underestimate our actions for any mitzvah can help!!

Rav Baruch Lipman

In this week's Parsha, we are given the mitzvah to eat matzah during Pesach. The Talmud Pesachim (35 A) states that matzah is required to be crafted from grains with the potential to become chametz.

The sefer "Moadim BaHalacha" explains: The requirement to make matzah only from grains that can become chametz signifies the concept that "the Torah was not given to angels."

As the Talmud states in Tractate Shabbat 88b, Moshe defended the relevance of the Torah to humans before the angels.

He argued that the nature of the Torah's teachings is uniquely relevant to the human experience. For example, the commandment not to worship idols is significant for humans

living among idol-worshipping nations. Similarly, the directive to rest on Shabbat is meaningful for humans who toil throughout the week. Moshe contended that all commandments are intricately tied to the human condition.

Just as Moshe defended the relevance of the Torah to humans before the angels, highlighting our potential for growth and human shortcomings, so too does the matzah symbolize this idea. Crafted only from grains with the potential to become chametz, matzah reflects the essence of human potential – the core of human greatness lies in our ability to overcome our inherent imperfections and challenges. Good shabbos

Minyanim at the kollel Mincha 12:50 16:54
Shacharis 7:00 8:15 Maariv 17:23 18:00 20:00

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת "בא" התשפ"ד

לעילוי נשמת החייל הקדוש דן וידינבאום הי"ד

לשאלות

0584810910

שאל את הרב

ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א

שאלה: מהי המשמעות ההלכתית של ט"ו בשבט והאם באמת צריך לאכול ביום זה פירות? כמה? ולמה?

תשובה: במגן אברהם הביא שהאשכנזים נוהגים להרבות ביום ט"ו בשבט באכילת פירות האילן, ובסידור היעב"ץ הוסיף שהוא תיקון גדול בעולמות העליונים. אמנם על אף שהמנהג מיוחס לאשכנזים, מכל מקום בימינו ניתן לראות שנוהגים בו בעיקר הספרדים והחסידים, אך בציבור הליטאי לא עושים מזה כל כך עניין גדול, ועבורם המשמעות היחידה של יום זה היא שלא אומרים בו תחנון בתפילה.

העניין לאכול פירות ביום ט"ו בשבט על פי הפשט הוא בבחינת 'הציב לך ציונים' שמאחר ויש משמעות על ידי יום זה לגיל האילן ולשנה שבה הוא מתייחס (זוהי חשוב לדעת בשביל מצוות 'ערלה' ומצוות הפרשת תרומות ומעשרות) הרי שאנו מזכירים זאת לעצמנו על ידי אכילת פירות האילן. לפי טעם זה מובן שצריכים אנו לאכול בעיקר מפירות ארץ ישראל, שהרי אלו מצוות התלויות בארץ, אך ר' צדוק הכהן מלובלין הביא טעם גם לאכילת פירות חו"ל. וכן לפי טעם זה מובן שצריכים לאכול רק פירות האילן ולא מפירות האדמה, אך גם בזה מצאנו נוהגים לאכול גם מפירות האדמה.

יש הנוהגים לאכול 15 מינים של פירות ואומרים עליהם בקשות מיוחדות שירות ותשבחות. ה'בני יששכר' כתב שביום זה יש להתפלל על מציאת אתרוג נאה לחג הסוכות הבא, וה'בן איש חי' אף חיבר תפילה מיוחדת לכך.

מעט על דיני קדימה בברכות: בסדר ט"ו בשבט כאשר מונחים לפנינו מאכלים

וורט ושולחן שבת

הרב איתי איצקוביץ

שחקתי במצרים

ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה...למען שיתי אותותי אלה בקרבו, ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים... וידעתם כי אני ה'". מטרת ביאתו של משה לפרעה בפשטות היא להתרות בו על מכת הארבה, אבל בפסוקים האלו מכת הארבה כלל לא מוזכרת.

ואם כן בהכרח שאם לא כתובה כאן ההתראה, כתוב כאן היעד שמכת הארבה צריכה להוביל – המסקנה. ולא דווקא מכת הארבה אלא של כל המכות. כלומר המטרה היתה לא רק להוציא את בני ישראל ממצרים אלא גם להוציא את מצרים מעם ישראל. וזה מה שפירש רש"י התעללתי – שחקתי. משום שכל עוד יהיה לעם ישראל חשיבות כל שהיא למצרים הם לא יהיו בני חורין אמיתיים.

מסופר על החפץ חיים שבביל הסדר היה ממחיש את סיפור יציאת מצרים ע"י סיפורים וציורים מוחשיים והיה מדגיש את ה'שחקתי' במצרים, משום שרק כך הדברים נכנסים ללב. ניתן ללמוד מכך שכאשר אדם רוצה לשנות איזו מידה רעה ולהשתחרר מבבליה. - עליו להבין היכן המקום שמידה זו היא 'צחוק', שכל עוד ישאר בו רושם חיובי על מידה זו לא יוכל להשתחרר ממנה.

וה"ר שכנאז כן היום נזכה לצאת מאפילה לאורה, שבת שלום!

הרב יונתן כהן

אחדות

"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנִעְרֵינוּ וּבְנִקְנָנוּ נִלְךְ בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵינוּ וְגו' לֹא כֵן לָכֵן זֶה הַגְּבָרִים וְעַבְדֵּי אֱת ה' (י ט-יא)

הגאון בעל חת"ם סופר מסביר את הדו שיח שבין משה לפרעה האם כל עם ישראל גברים נשים וטף יצאו ממצרים או רק הגברים,

הפילוסופים הראשונים נהגו לברוח אל המערות ליערות ולמדבריות שכן הסכימו כל החכמים שהבדירות טובה היא לעבודת השם דרכה אפשר להתחבר לקב"ה, אולם בתורתנו הקדושה מוכח ההפך כי אדרבה עיקר עבודת השם היא ברבים ואין דומים רבים העושים מצווה למעטים העושים מצווה וכן מצינו בגמרא מסכת פסחים צא: אין שוחטין את הפסח על יחיד משום החשיבות של עשיית המצווה ברבים, פרעה טען "לכו נא הגברים כי אותה אתם מבקשים" כלומר אתם מבקשים לעבוד את השם אז תלכו רק הגברים שתוכלו להתרכז בבדידות ולא בבלבול נערים נשים וטף!

ועל כך השיב לו משה אדרבה "וְגַם מִקְנֵנוּ יִלְךְ עִמָּנוּ כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד אֶת ה'" דהיינו: מעצם ריבוי האנשים, הנשים, הטף והצאן קדשים ניקח רוח קדושה וטהרה לעבוד את השם.

הרש"ר הירש מסביר על הפסוק "בְּנִעְרֵינוּ וּבְנִקְנָנוּ נִלְךְ" אין לנו בפני ה לא מתווכים לא כהנים ולא נציגים. אם עלינו ללכת הרי שכולם צריכים ללכת מצעיר העוללים המוטל בעריסתו ועד לאחרון הכבשים שברשותנו, הכלל נמצא בתוך כל אחד ואחד לכן אין אפשרות שמהו ישראל מהאחר וזו כוונת הפסוק "חַג ה' לָנוּ" חג מלשון לחוג(מעגל) סביב השם. השם קורא לנו להאסף מסביבו וקריאה זו היא הביטוי לרצונו של הקב"ה לראות את כולם ביחד אנשים נשים וטף.

מכאן נלמד אנחנו בתקופה בה אנו נמצאים שרואים המון אחדות לדעת לשמר אותה ולחזק אותה כי זה רצונו של הקב"ה לראות את בניו סביבו מחוזקים ועובדים אותו באהבה